

Τὸ Γαλαξειδί

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ • Έτος 29ον — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1976 — Αριθ. φύλλου 326

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Συνδέσμου -
Εφημερίδος
Καραϊσκού 111
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛΕΦ. 4123.528

“ΟΧΙ”

Η Ίδεια του Έλληνισμού, ταυτόσημη με κάθε ώραίο και μεγάλο, που έχει να παρουσιάσει η Ιστορία και ο Πολιτισμός της ανθρωπότητας, δεν σβύνει, δεν χάνεται με τα χρόνια. Ζει πάντα για να διδάσκει και να φωτίζει. Και η αιώνια ύπαρξή της και συνέχειά της αποδεικνύονται με τις πελώριες εξάρσεις, που παρουσιάζει στο διάβα των αιώνων.

«Δεν χάνομαι στα Τάρταρα
μοναχά ξαποσταίνω
στη ζωή ξαναφαίνομαι
και Λαούς ανασταίνω».

Και το «ΟΧΙ» του 1940, που την επέτειό του γιορτάζουμε κι' εφέτος οι Πανελλήνιοι δεν είναι παρά μια ατράνταχτη επαλήθευση των προφητικών τούτων στίχων του Κωστή Παλαμά, για την αιωνιότητα του Έλληνικού Μεγαλείου. Γιατί, αφ' ης διεπλάσθη η Έλληνική Φυλή εις τα εδάφη τα οποία κατοικούμε μέχρι σήμερα, η Έλληνική Ιστορία είναι ένα συνεχές, αγέρωχον, υπερήφανο «ΟΧΙ», ενώπιον ξένων επιδρομών — από όλα τα σημεία του ορίζοντος, — οι οποίοι επιζητούν να διαρπάσουν τα εδάφη της.

Σκοτάδι και απογοήτευση πλανιόταν απ' άκρη σ' άκρη στη γηραιά μας ήπειρο. Αήττητες, μέχρι τότε, στρατιές, γονάτιζαν μπροστά στις μηχανοκίνητες Μεραρχίες του Χίτλερ, που τώρα ανγάντευαν από το Καλαί τις Άγλυκες άκτες και απειλούσαν θανάσιμα την άρχοντισα, τότε, των Ωκεανών και των Ηπείρων. Κι' ο μεγάλος Τσιτρίτσας δεν υποσώτατο στο Βρετανικό Λαό, παρά μόνον αίμα, δάκρυα και θυσίες. Τίποτα δεν φαινόταν που θα μπορούσε να αλλάξει τη ζοφερή κατάσταση. Και ξαφνικά ένα πρωινό του Οκτωβρίου του 40 γινόταν το ανέλπιστο. Ήταν ο άσάβητος εκείνος παράγοντας, που, όταν εισέρχεται στην σκηνή της Ιστορίας των ατόμων και των Έθνων, δημιουργεί στην μορφήν και στο νόημα το ιστορικό θαύμα. Και από παρόμοια ιστορικά θαύματα είναι κατάπαρτη η Έθνική μας Ιστορία. Ένας μικρός, αλλά γενναίος Λαός σήκωνε το ανάστημά του στους γιγαντες της Ευρώπης. Ενώπιον του δολίου νυκτερινού επισκέπτου στον Πρωθυπουργικόν οίκον και ενώπιον του οιδιροφράκτου κολλοσού, εξύπνησαν δια μιᾶς όλαί αι γενεαί, τας οποίας είχε διαγράψει ο Φαλιμεράυερ, ετινάχθησαν ὄρθιαι στο ἀγέρωχο «παρών» οί τριάκοντα και πλέον αιώνες του Έλληνισμού και το αίμα της Φυλής αναλλοίωτο ὥρμησε στο θυρικώτερο καλπασμό όλων των Έθνων. «Οχι, απαντούσε υπερήφανα η Έλλάς στις ιταρές προτάσεις του φαίδρου δικτάτορα της Ρώμης. Απαράλλαχτα ὅπως ο Λεωνίδας στις Θερμοπύλες, ὅπως ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος στη Πύλη του Ρωμανού.

Ο κόσμος δλόκληρος με κοιμένη την άνασσα, είχε στρέψει το βλέμμα του στο θράχο που λέγεται Έλλάς και με αγωνία παρακολουθοῦσε τις γιγαντομαχίες στα βουνά της Ηπείρου. Και τότε έγινε το θαύμα. Άστραψε η Έλληνική λόγχη... Άέρα... Άέρα... και θαμπωμένοι στη λάμψη της οί κοκορόφτεροι του Μουσολίνι, έφρευαν πανικόβλητοι στα ρουμάνια της Πίνδου. Ο κόσμος επανηγύρισε. Η δουλαιμένη Ευρώπη άνάσανε. Η Άλβιών, που μόνη της πολυμερούς απεγνωσμένα, δοκίμασε το πρώτο χαμόγελο ύστερα από τόσα και τόσα δάκρυα. Η Έλλάς είχε γυρίσει το ρεύμα της ιστορίας. Είχε δώσει στον πόλεμο στροφή. Εξύπνησε τις ψυχές. Εφίλοτιμισε μικρούς και μεγάλους. Ὁδήγησε προς τη νίκη. Είχε ξεσκεπάσει τον άξιοθρήνητο ψευδοκαίσαρα και είχε εξευτελίσει τις θεωρούμενες άήττητες λεγεῶνες του. Χάριζε ζτοι στην ανθρωπότητα την πρώτη Νίκη των ελευθέρων ανθρώπων κατά των δυνάμεων της βίας και του σκότους. Πίνδος, Καλπάκι, Καλαριάς, Τρεμπισίνα άκούστηκαν σαν νέες Θερμοπύλες που τις φύλαγαν μια φούχτα γενναίοι. Και νίκησαν οί ὀλίγοι τούς πολλούς. Οί συγκριτικά άσπλοι, τούς πάνοπλους.

Ξαναγυρίζομε εις εκείνο το πρωινό του Οκτωβρίου του 40 με ιερό δέος. Χιλιάδες κώδωνες στις πόλεις και χωριά εκτύπησαν εκείνο το πρωί. Εκτύπησαν το σήμα του κινδύνου. Εκτύπησαν Πανελλήνιο Συναγερμό. Ήταν το Έθνικό έωθινό, ήταν το σάλπισμα της έφόδου. Κι' ο Έλληνικός Λαός, λουσμένος από την άστείρευτη πηγή του ήρικού θριάμβου τριών χιλιάδων έτών και καλυδωμένος επάνω εις το άσάλευτο βάθος της πίστewς προς τα ευγενέστερα ιδανικά, εθάδισε άλύγιστος, υπερήφανος, άφοδος προς τόνάκάνθινο δρόμο της θυσίας, για να έξασφαλίση με τα λύτρα τρομακτικῶν συμφορῶν, αίματος και δακρύων την ευγενέστερη κληρονομία της ανθρωπότητας.

Τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὅλοι οἱ Έλληνες ἀναπολοῦμε με συγκίνηση τούς ὑπερανθρώπους άγῶνας, τὰ ἀπαράμλλα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις τὴν 3η σελίδα

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

Ο νέος Υπουργός των Έσωτερικῶν, βουλευτής Φωκίδος κ. Άθανάσιος Γκελεστάσης.

Γεννήθηκε στις 17 Ιουλίου 1922 στη Δεσφίνα Φωκίδος. Άγας. ΣΠΟΥΔΕΣ: Άστική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ: Άστρος, μέλος του Άστικού Συλλόγου Άθηνών. Στην πολιτική άνεμίσθη από το 1946, στο πολιτικό γραφείο του πατέρα του, πολιτευτού του Λαϊκού Κόμματος. Έξελέγη για πρώτη φορά, σέ ηλικία 29 ετών, το 1951, βουλευτής Φθιώτιδος και Φωκίδος με τον Έλληνικό Συναγερμό. Έπανεξελέγη βουλευτής Φωκίδος με το ίδιο κόμμα το 1952 και με την ΕΡΕ το 1956, το 1961 και το 1964.

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ: Από την 21ην Άπριλίου άνέπτυξε δραστηριότητα κατά του δικτατορικού καθεστώτος με άποτέλεσμα: συνεχής παρακολούθηση, έρευνες κατ' οίκον, διακοπή του τηλεφώνου του επί οκτάμηνο κ.λπ. Συνελήφθη τὸν Ιούνιο και τὸν Αύγουστο του 1967 και του άπηγορεύθη η έξοδος από την Άθήνα.

Τὴν 13η Δεκεμβρίου 1967, με το κίνημα του βασιλέως, έκρατήθη επί δέκα ἡμέρες στους στρατώνες Τεσσαρακισμένων στο Γουδί, όπου και του έκοινοποιήθη ένστηθα έκτόπιση στην Σίφνο.

Παρά τὰ άπαγορευτικά μέτρα, τὰ δημοψηφίσματα του 1968 και 1973 τὸν ὄρθαν στην Φωκίδα, με άποτέλεσμα νέες διώξεις και συλλήψεις από τὸν διευθυντή της ΓΔΕΑ. Στὰ κείμενα του πολιτικού κόσμου κατά του καθεστώτος, στην διάρκεια της έπταετίας, υπάρχει η άπογραφὴ του.

Έρασιτεχνικές άπασχολήσεις: Διάδασμα, κυρίως πολιτική ίστορία.

Διεύθυνση: Γραφείο - οίκια: Εϋθύων 7, Άθήνα, Τηλ. 7790-120.

ΤΟ ΑΛΟΣ

Άπό τὸν Πρόεδρο του Φιλοδασικού Συλλόγου μας κ. Ν. Παπανικολάου λάβαμε και δημοσιεύομε την ακόλουθη επιστολή, με την οποία διασχεδάζονται οί φόβοι που είχαν γεννηθεί, πριν λίγους μήνες για την τύχη του Άλσους μας, από διάφορες φήμες, που είχαν τότε κυκλοφορήσει.

ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Γαλαξειδίον 15/9/1976

Προς τὴν Έφημερίδα
«ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΑ»

Πειραιά

Κύριε Διευθυντά,

Άπαντώντες σι σχετικά δημοσιεύματά σας πληροφοροῦμεν ότι θέμα εκποίησης οίσοδήποτε έκτάσεως του Άλσους του Γαλαξειδίου, για την άνέγερσιν Ξενοδοχειακής μονάδος ή για άλλο σκοπό, ξένο προς την φύση του και την άποστολήν του δεν υπάρχει για το σωματεῖον. Σκοπός μας σταθερός είναι να το διατηρήσωμε ανέπαφο και να το μεγαλώσωμε ακόμα περισσότερον, επειδή συμφωνοῦμεν με τὰ γραφόμενά σας ότι αποτελεί σήμερα και θα είναι πάντα μοναδική πηγή ζωής και υγείας για το Γαλαξειδί. Ταῦτα γινά να μὴν ὑπάρξη καμμία άνησυχία για το Άλσος.

Και δι' αὐτὸ παρακαλῶ ὑμᾶς και κάθε Γαλαξειδιώτη ὅπου δύποτε και άν διαμένη πρέπει να βοηθήσῃ δια την περιφύλαξιν του, γινώσκων με δύο μόνο πόρτες επικοινωνίας και την νύκτα να κλείνουν.

Μετὰ τιμῆς

Ο Πρόεδρος

Ν. Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Έπί τῶν γεγονότων

Νομίζει κανείς ότι το ΚΤΕΛ μας — το «ΚΤΕΛ Φωκίδος» — έχει παλιές άλυτες διαφορές με το Γαλαξειδί. Άλλως δεν εξηγείται πᾶς σ' όλες του τις εγκαταστάσεις στην Άθήνα, και την παλιά της ὁδο Δεληγιάννη και τη σημερινή, στο μεγάλο σταθμό τῶν υπεραστικών λεωφορείων, επιμένει ν' άγνοεῖ τὸν τόπο μας και να μὴ τὸν ἀναφέρει στον πνίκα των οκισμῶν που εξυπηρετεῖ. Ὅστόσο, το Γαλαξειδί, έχοντας εμπιστοσύνη στην ιστορική μνήμη, δεν ζητάει, παρά ὅση μεταχείριση: και μιά θέση ἀνάμεσα στὰ «Άμφισσα, Λιδωρίκιον, Άτέα, Δελφοί, Εὐπάλιον, Γροβιάς», που διαλαλεῖ οί πίνακες του ΚΤΕΛ μας και ασφαλῶς τὴ δικαιούται. Στὸ κάτω - κάτω από μιά τέτοια διαρρύθμιση δεν φαίνεται πᾶς πρόκειται να βγεῖ ζημιωμένο και τὸ ἴδιο το Κ.Τ.Ε.Λ.

Σε άλλες στήλες δημοσιεύομε από πολλὸν καιρὸ ἀναμενόμενη ἀπάντηση του Προέδρου του Φιλοδασικού μας Συλλόγου πάνω στο ζήτημα που δημιούργησαν την περασμένη άνοιξη ὀρισμένες φήμες για έκποίηση έκτάσεως του Άλσους του Γαλαξειδίου προς εγκατάσταση ξενοδοχειακής μονάδος. Η ὑπεύθυνη αὐτὴ ἀπάντηση που δεδῶναι καθαρά ἐγὶα να μὴ ὑπάρξη καμμία άνησυχία για το Άλσος», ότι «θέμα εκποίησης οίσοδήποτε έκτάσεως του Άλσους του Γαλαξειδίου, για την άνέγερσιν ξενοδοχειακής μονάδος (...) δεν υπάρχει για το σωματεῖον» ίκανοποιεῖ όλους ὅσους άνησυχῶσαν για την τύχη του μοναδικού αὐτοῦ ἀποκτητήματος του τόπου. Δεν ἀπαλάσσει ὅμως κανένα Γαλαξειδιώτη από την ὑποχρέωση να θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του μόνιμα στρατευμένο στη φροντίδα για την καλή συντήρηση, την παραπέρα ἀνάπτυξη και διαφύλαξη μέχρι τελευταίου δέντρου του ἀνεκτίμητου αὐτοῦ δώρου της φύσεως που στεφάνωσε τῶσους κόπους και μόχθους τῶν Γαλαξειδιωτῶν τῆς δεκαετίας του 1930.

Η ἀπάντηση ὅμως αὐτὴ του κ. Προέδρου του Φ.Σ. θίγει στο τέλος και το θέμα τῆς οἰσαστικής διαφύλαξης του Άλσους, την οποία θεωρεῖ δυνατή μόνον με την περιφράξιν του, και με δύο πόρτες επικοινωνίας, που να κλείνουν τη νύχτα. Η πρόταση είναι ἄξια προσοχής, ἀλλὰ ἔτσι, ἀόριστα, ὅπως διατυπώνεται δεν είναι δυνατό να ἐκτιμηθεῖ, άν μπορεί να πραγματοποιηθεῖ, και μέχρι ποίου σημείου. Χρειάζεται να διευκρινισθεῖ, τουλάχιστο: α) από ποῖο σημείο θ' αρχίσει και ποῖο θα τελειώνει η περιφράξη, β) τὸ εἶδος τῆς προτεινόμενης περιφράξεως (με σιδερένιους πασσάλους και συμπατόπλεγμα ή άλλως πως), γ) τί θα κοστίζει, περίπου, η έκτέλεση ἐνὸς τέτοιου έργου, δ) από ποῦ θα χρηματοδοτηθεῖ, ποῖός, δηλαδή, θα πληρώσει τὴ δαπάνη του και ἴσως ε) ποῖός θα τὸ ἐπιτηρεῖ, για να τὸ προφυλάσσει από θλάδες και καταστροφές. Πάνω στὰ ἐρωτήματα αὐτά και ὅσα άλλα είναι δυνατό να συνδεῖνται με τὸ θέμα θα παρακαλούσαμε να εἴχαμε μιά λεπτομερὴ ἀπάντηση του κ. Προέδρου του Φ.Σ., που τὸ ἀνακινεῖ. Καί επειδή προδύλομε, ότι για να πραγματοποιηθεῖ μιά τέτοια περιφράξη θ' άπαιτηθεῖ, ὅπωςδήποτε, σημαντική δαπάνη, θα θέλαμε ν' ἀκούσουμε και άλλους συμπολίτες, που έχουν γνώμη πάνω στο θέμα αὐτό, για νὰ φωτισθεῖ από όλες τις πλευρές τὸν και να κριθεῖ, τελικά, άν η πρόταση είναι πραγματοποιήσιμη και, σὲ καταφατική περίπτωση, άν προφυλάσσει ἀποτελεσματικὰ τὸ Άλσος, χωρίς να φέρει δυσχέρειες στους κατοίκους και τις επικοινωνίες τους με την ὅλη περιοχή.

Η Διοίκηση Άγροφυλάκης Φωκίδος, ἀπαντώντας σὲ σχόλιο τῆς εφημερίδας μας, με τὸ ὑπ' αριθ. 1214)2.10.1976 Έγγραφο της, που δημοσιεύομε σὲ άλλες στήλες μας, εἶχε τὴν καλωσύνη να μᾶς πληροφοροῖρη ότι ὑπάρχει και δεύτερη θέση άγροφυλάκα για την περιοχή Γαλαξειδίου από το 1974,

ή ὅποια ὁμως άν και ἐπαπειλημένη έχει προκηρυχθεῖ «παραμένει κενή ἔλλειψη ἐνδιαφερομένων» και για τὸ λόγο αὐτὸ οί ἀνάγκες τῆς κτηματικής περιοχῆς μας καλύπτονται από τὸ μόνο ὑπηρετούντα άγροφυλάκα, που τὸ ἀναγνωρίζει τις φιλότιμες προσπάθειες, χάρι στις ὁποῖες τὰ άγροτικά ἀδικήματα έχουν μειωθεῖ στο ἔλαχιστο. Μᾶς προκαλεῖ ἰδιαίτερη ίκανοποίηση τὸ γεγονός, ότι και η προϊσταμένη του Ὑπηρεσία έχει τὴν ἴδια γνώμη, που διατυπώθηκε ἀπ' τὴν εφημερίδα μας, για τὴν εὐσυνειδησία και τὴν ἀποδοτικότητα του συμπολίτου άγροφυλάκα κ. Άκωδοπούλου. Απ' τὴν ἄλλη ὁμως μεριά μᾶς μένει μιά άπορία: δεν ὑπάρχει ἕνας ντόπιος άγρότης που να ἐνδιαφέρεται για μιά δημόσια θέση, μόνιμα μέσα στην πατρίδα του;

Οί πολυάριθμοι ἐπισκέπτες του Γαλαξειδίου, κατά τούς θερινούς μήνες, εἰμαιν ἐνθουσιασμένοι — και ἦταν φυσικό — από τὸ Κοινοτικό (Τουριστικό) περίπτερο στο «Κεντρί», γιατί η θέα από τὸ σημείο ἐκεῖνο είναι πραγματικά μαγευτική. Παρ' ὅλη ὅμως τὴν προθυμία του ἐνοικιαστοῦ, τὴν ταχεία ἐξυπηρέτηση τῶν πελατῶν κ.λπ. χρειάζονται μερικά ακόμα πράγματα για τὴν πλήρη ἀξιοποίηση του μοναδικού αὐτοῦ περιπτέρου, ὅπως η φύτευση, λόγω χάριν, μερικῶν δενδρυλλίων, η τοποθέτηση τηλεφώνου, ο φωτισμός του παραλιακού δρόμου κ.λπ. Πιστεύομε ότι οί ἀρμόδιοι φορεῖς και πρό πάντων ὁ ρέκτης Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος μας, θα τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψει τὸν κατά τὸν προσεχὴ προγραμματισμὸ τῶν ἔργων.

Ένας από τούς ὡραιότερους περιπτέρους τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἦταν ὁλατε και ὁ γύρος τῆς Γαλαρίας από τὸ «Παπαντρία τῆς Ἐλῆς» (ἀπὸ ὅπου ἔφαινετο ὁ Κορινθιακός και ὑπῆρχε και καναπές) δηλ. ἀπὸ τὸ κνέο δρόμο, ὅπως συνηθιζόταν να λέγεται ὁ δρόμος αὐτός, για πολλά χρόνια.

Σιγά - σιγά ὁ δρόμος αὐτὸς και ἴδιος τὸ κομμάτι Γαλαρία — Ροζίκα, στένυσε, μισοχάλασε και τελικά ἀποκόπηκε με τὴν κατασκευή τῆς Ἐθνικής ὁδοῦ. Δεν νομίζομε ότι χρειάζονται πολλά πράγματα για να διαρθεῖ ὁ δρόμος, και μάλιστα και να δελτιωθεῖ, για να γίνῃ ξανά μιά ἀπ' τις γραφικότερες διαδρομές, ακόμα και αὐτοκίνητο. Θὰ προσθέταμε δὲ και να δενδροφυτεῖη για να δημιουργηθεῖ μιά ὡραία δενδροστοιχία μέχρι τῶν παρυφῶν τῆς πόλεως, ἀρκεῖ μόνον να μὴ φτευσθοῦν τὰ δένδρα μέσα στους προστατευτικούς του δρόμου από τὰ ρυκία χάνδακες, ὅπως γινόνταν — από άγνοια — στο παρελθόν.

Μιά μακάβρια γραφικότητα του Γαλαξειδίου, η «νεκροφόρα» του, νομίζομε ότι είναι πιά καιρός να πάψει να τὸ ἀπασχολεῖ με τὴν παρουσία της. Νότα άλλων καιρῶν, για τούς ὁποῖους τὸ ἴδιο ζήτημα ἀποτελοῦσε πρόδο ἐντυπωσιάζοντας μάλιστα τὴν ὅλη περιοχή με τὴν ἐπιστημότητά του, καθώς ἀποτελοῦσε τὴν κεφαλὴ μιάς μικρῆς μεγάλης κολώνας πεζῶν «συνοδῶν» μοιάζει σήμερα με θλιβερό ἀρμαπτό, καθώς σέρνεται από τὸ νυσταλὸ ἄλογο, ἐνὸς στο μοιραῖο δρομολόγιό του δισσαυρῶνεται πυκνά από τις ἀπαστράπτουσες «Τζάγκουαρ» και «Μερσεντές» τῶν σημερινῶν καιρῶν. Βέβαια ἡ ἄλλαγή θ' άπαιτησε μιά ὑπολογισμὴ οικονομική ἐπίδωρση. Είναι ὅμως τόσο ἐπείγουσα η ἀνάγκη της, ὥστε ἐπιβάλλεται, νομίζομε, να γίνῃ κάθε δυνατός συνδυασμός για τὴν πραγματοποίησης της.

Στὸ γραφικὸ ἐκκλησάκι του Ἁγίου Ἰωάννου του Θεολόγου γινάινε — ἀπ' τὰ παλιά χρόνια — από τὸ δρόμο με τὰ σκαλάνια, στην Πέρα - Πάντα, που ὀρίσκεται καταμεσὶς του Άλσους. Ἀλλὰ ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις τὴν 2α σελίδα

Ο ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Από τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Ε. Μητρόπουλο ἐλάδαμε τὴν παρακάτω ἐπιστολή:

Πρὸς Ἐφημερίδα τὸ «Γαλαξείδι»
Ε. Μητρόπουλος
Ἀχαρνών 11
Ἀθήνα 108
(τηλ. 52-48-725)
8 Σεπτεμβρίου 76

ΜΟΥΣΕΙΟ, "Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Ἀποτελεῖν ὁ ἀρχιτεκτονικὴ ἔρευνα στὶς Κυκλάδες (πὺς συμπεριλαμβάνει τὴν Μύκονο — πολλοὶ, ἀνεύθυνον, τὴν δύνουν σὰν παράδειγμα διατηρημένου οἰκισμοῦ), καὶ ἀρχιτεκτονικὴ ἄλλη (μὲν γύρω ἀπὸ τὸ Μονεμβασίον — ἄλλοι, πολλοὶ, ἀνεύθυνον, τὴν δύνουν σὰν ἄλλο παράδειγμα διατηρημένου οἰκισμοῦ), ἤθελε νὰ θέσῃ τὴν ἀκλόνητο τρεῖς ὁμάδες ἐρωτήσεων, γιὰ τοῦτο ἔκρινε ἐντύπωση ὁ πατερναλισμὸς (μὲς ἀπὸ τὸν ρόλο ποὺ παίζει ὁ καθένας μας), καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀφέλεια (μὲς ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν γιὰ τὴν πολυπλοκότητα τῆς πραγματικότητος) ποὺ κρύβονται τὸν κείμενο μετὰ τὴν ἐκτίμησιν ὁ Παρθενονικὸς Χαρακτήρας τοῦ Τόπου, καὶ ἡμερομηνίας 23/8, δημοσιευμένο στὸ «Γαλαξείδι», Σεπτ. 76. Τὸ ὑπογράφουν 150 Ἑλληνες καὶ ἑνὶ ἐιδικοτῆτες σπιτιῶν στὸ Γαλαξείδι.

1) Πόσοι ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ὑπέγραψαν ζοῦν; καὶ — δουλὲυον στὸ Γαλαξείδι; Τί ποσοστὸ ἀπὸ τὴν περιουσίαν — εἰσὸδήματά τους ἀντιστοιχεῖ αὐτὸ τὸ σπῆτι; Χρησιμοποιοῦν τὸ σπῆτι τοὺς ἐκεῖ σὰν πρώτη ἢ δευτέρα (ἢ τρίτη); κατ'οὐκ; Σὲ τί κοινωνικὴ τάξη ἀνήκουν;

2) Προσπάθειαν (πρὶν ἐπικαλεσθῶν τὴν ἀρχὴν ἢ ἐνημερώσων τὴν ἡμερήσιαν ἐφημερίδα καὶ τὸ «Γαλαξείδι») καὶ δημοιργήσων διόλογο μετ' αὐτοὺς ποὺ ζοῦν — καὶ — δουλὲυον ἐκεῖ, καὶ ἔχτισαν (χτί-

ζοῦν) θὰ χτίσων τὰ ὀχι-μὲ-χρῶμα σπῆτια; Πῶς ἔγινε αὐτὴ ἡ προσπάθεια διαλόγου; Ποῦ καὶ πότε; Γιατί ἀπέτυχε;

3) Ἐκάναν οἱ ἴδιοι (σ' αὐτοὺς ποὺ ὑπέγραψαν συμπεριλαμβανόμενοι ἀρχιτέκτονες καὶ μηχανικοὶ) προτάσεις; Θὰ κάνουν; Ποῦ καὶ πότε; Τί ἔχουν ὑπ' ὄψη τους; Μουσικὴ διατήρηση; Σκέφθηκαν μὴ διατήρηση μὲς ἀπὸ ἀλλαγὴς γιὰ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἀγνοεῖ τὴν κοινωνικὸν — οἰκονομικὰς δυνάμεις τῶν πραγματικῶν κατωκάτων; Δέχονται ὅτι εἶναι αὐτὲς οἱ δυνάμεις ποὺ ἀπλῶς παίρνουν μορφή στὰ χτίσματα, στὸ Γαλαξείδι λίγῳ, καὶ στὴν Ἀθήναν περισσότερον.

Τὸ γράμμα αὐτὸ ἀποφάσισα νὰ τὸ γράψω γιὰ νὰ χρησιμωποιοῦν ἀπὸ ὁποῖον κάτοικο — καὶ — ἐργάτη τοῦ τόπου τοῦ ἐμποδίσουν ἡ σταμάτησιν τὴν οἰκοδομὴν ἐπειδὴ δὲν ἔχει «χρῶμα».

Στοιχεῖά μου: Ὁ Ε. Μητρόπουλος κατὰ γένεσιν ἀπὸ γονεῖς Γαλαξειδιῶτες (ἡ οἰκογένεια ἔχει σπῆτι ἐκεῖ, ἀλλὰ δὲν ζοῦν καὶ δουλὲυον ἐκεῖ).

Ἦταν ἱδρυτικὸ μέλος τῆς Τεχνικῆς ὁμάδας γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ διάσωση τῆς περιοχῆς Μαρόλλης Βρυξελλῶν. Τὴν ἔρευνά του στὶς Κυκλάδες παρουσίασε στὸ 3ο Διεθνὲς Συνέδριον Ἀρχιτεκτονικῆς — Ψυχολογίας, Στρασβούργου, Ἰουνίου 76. Στὶς 30 Μαΐου ἔδωκε συνέντευξιν στὸ ΕΡΤ ὅπου μίλησε καὶ γιὰ τὴν ἀπομυθοποίησιν τοῦ Ἀρχιτ. Χώρου, καὶ τὴν ἀπομυθοποίησιν τοῦ ἴδιου τοῦ Ἀρχιτέκτονα.

Φιλικά
Ε. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διδάκτωρ Ἀρχιτεκτονικῆς

Ἀντίτυπα στέλνονται:

Κοινότητά Γαλαξειδίου
Τεχνικὰ Χρονικά
Σύλλογος Ἀρχιτεκτόνων
Ἡμερήσιες ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ.

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

Στοχασμός καὶ Λόγος

Μεσημέρι στὸ Γαλαξείδι, στὸ ἐστιατόριον Μελέτη. Καλοκαίρι. Μικρὲς Διοκοπές. Τρῶμεν οἱ πρεῖς καὶ ἕνας ἀδελφικός μας φίλος. Καὶ γύρω μας τριγυρίζουν καὶ σπουργί-ται. Καὶ πετᾶνε ἀνήσυχτα. Πεινᾶνε. Τὰς πετᾶνε ψωμῆκια κι' αὐτὰ χαρομένηα πέφτουν χάμω, καὶ τασιμπᾶνε καὶ σὲ λίγο στήνουν χορὸ γύρω στὰ ψήφουλα. Χαίρεσαι νὰ τὰ βλέπεις. Χωρὶς γκρίνιες, τὸ καθεὶν χωριστὰ παίρνει τὸ δικό του καὶ μὲ τὰ φερούγιματά του δειχνεὶ τὴν χαρὰ του. Εἶναι μὴ ἀνομιολογία καὶ γι' αὐτὰ καὶ γιὰ μᾶς. Καὶ μὴ ψυχικὴ ἐπαφὴ μεταξὺ μᾶς. Ἡ ὁμορφότερη ἐπαφὴ ἀνθρώπου καὶ ποῦλιου, τοῦ φαγοῦτο σπουργί-την, ποὺ τὸ φαγοῦτο τοῦ αὐτοῦ εἶναι ποίημα. Καὶ μὲ τὰ φεράτα του στέλνουν τὸν ἀσπασμὸν τοῦ καὶ τὴν ἐγνωμοσύνην τοῦ πρὸς τὸν Δημιουργό. Καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν θάβεται νάμει ζωγράφος γιὰ νὰ τὴν ἀποθανάτισω σὲ ἕνα πίνακα.

★

Δυὸ τρεῖς βροχοῦλες. Αὐγουστατικά, ἄρκεσαν γιὰ νὰ ἀλλάξουν γιὰ λίγο τὴν ὄψη τῆς πολιτείας μας καὶ δώσανε ἕνα ἔντονον πράσινο χρῶμα στὸ ἄλσος, ποὺ ὅσο πᾶει καὶ τριγυρίζουν χάρη στὴν ἀξέπαινες φροντίδες τῆς Φιλοδοξίας. Τώρα τὰ νέα πεῦκα καὶ κυπαρίσσια ἔχουν σκεπασθῇ τὸ δρόμο τοῦ μνημείου τοῦ Λοκροῦ καὶ πὺς πέρα σ' ὅλη τὴν περιοχὴ πᾶνω ἀπ' τὴν πλατεῖα Μάμας βλέπεις μεγαλωμένα δέντρα καὶ χαίρεσαι πράσινο. Μὲ τὴν βροχοῦλες ὅμως δὲν πρασινίζει μόνον ὁ δὸς ὁ χῶρος τοῦ Ἄλσους πὺς ἔντονον. Ποῦ καὶ ποῦ, στὴν ὁδὸν τῶν βράχων τῆς Περσάντας βλέπεις νὰ ξεπετάγονται καὶ τὰ ὁμορφα Γαλαξειδιώτικα λουλουδάκια, τὰ κυκλάμινια καὶ τὸ μὲδ χρῶμα τους, ποὺ ταπεινὰ στὸς μενεξέδες. Τὰ κυκλάμινια εἶναι πρὸ νόμιον τῆς πατρίδος μας καὶ τὴν ἐμφανίζον τοὺς προαναγγέλλουν τὸ φθινόπωρον ποὺ ἄρχισε δῶ καὶ λίγες μέρες.

Ι. Μ.

Τὰ Ἀρχαιολογικά μας

— Τὸν Μάϊο τοῦ 1940 ὁ ἀρχαιολόγος Ι. Θρεψιάδης, μετὰ χρήματα ποὺ κατέβαλε ὁ εὐεργέτης τῆς πατρίδος μας Ν. Μάμας, ἔκαμε ἀρχαιολογικὴ ἀνασκαφὴ στὸ Γαλαξείδι, σὲ δύο σημεία καὶ στὸ σημεῖο κοντὰ στὸν «Αἶ — Γιάνη» — ὁπισθεν τῆς οἰκίας Σ. Μπαρλιακοῦ — ἀποκαλύφθηκε, ἐκτὸς τῶν πολλῶν ρωμαϊκῶν τάφων — ποὺ τὰ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

(Θέμου Παρνάσιου)

ΑΜΦΙΚΤΙΟΝΙΕΣ

Ἐλὸχρυσον μεσουρανὶς τοῦ Φοῖβου λάμπει τ' ἄρμα. Ἄεσος, ἀκούραστος, Στῆς γῆς, δὴ τὰ πλάτη. Χρυσάφια σπέρνει καὶ χαρὲς στὸν Σὺμπαντος τῆς ὁμορφίης!! Τῆς Φοινικίας. Ἦοὺς τὸ θάλασσημα ρυθμὸς τοῦ κόσμου ξανά γίνεται στὸ τόπο ποὺ λατρεύτηκε! Κι' ἡχοὶ τῆς φόρμιγγας, μαρμαρωμένοι ἐναξοῦνε κι' ΕΙΡΗΝΗΣ ψέλνουν τοὺς σκο-

(ποῦς).

Ἀνέμεσα στὰ μάρμαρα τὰ σκόρο-

(πια

οὶ δάφνες ξανθοῦνε. Κι' ὅπου Ναοί, Ρυθμοί, Φωνὲς τῆς

τῆς ἴδια ψέλνουν μουσικὴ Εἰρήνης τὴν γιορτή!..

Ἀνατάρσσανται οἱ δάφνες αἰῶνα μόνον τὰ πλάτνια μέσ' τὰ ζευγάρια τὰ παλὰ καὶ στῆς Κοιλιάς τῆς χαρὲς.

Ζωὴ καινούργια πέρνουν ΕΙΡΗΝΗΣ οἱ φωνές.....!!!

Ἡ ὀθέμος Παρνάσιος — φιλολογικὸν ψευδώνυμον τοῦ Εὐθυμίου Γ. Παπαδημητρίου — εἶναι Γαλαξειδιώτης ἐκ μητρός, τὸ γένος Κακού. Ἀσκήσε ἐπὶ πολλὰ χρόνια τὴν δικηγορίαν στὴν Πειραιά καὶ τὴν Ἀθήναν καὶ ἀναμείχθηκε, προπολεμικὰ, στὴν πολιτικὴν, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀσχολίαν καὶ μὲ τὴν λογοτεχνίαν καὶ ἐδημοσίευσεν ποιήματα, ποὺ τὰ δέχτηκε ἡ κριτικὴ μὲ ἐπαινετικά λόγια.

Τὸ παραπάνω ποίημα ἀνήκει στὴν ἀνέκδοτη συλλογὴ τοῦ «ΠΑΤΡΙΔΕΣ».

ΑΝΕΜΟΤΡΑΤΕΣ

Ἄλλος γράφει σὲ ἄλλες στίλβες ὁ ἀνταποκριτὴς μας στὸ Γαλαξείδι, ἀπὸ τὴν πρώτη Ὀκτωβρίου ξανάναεν τὴν ἐμφανίσιν τοὺς οἱ ἀνεμότρατες καὶ κάθε μέρα, κατὰ τὸ σῶντον, οἱ συμπληρωτὲς τῆς περιμένουν στὸ λιμάνι μας, γιὰ ν' ἀγοράσουν φρέσκα ψάρια καὶ γαρίδες καὶ καραβίδες, ἀπ' τὴν ἁλμεία τους στὸν Κορινθιακὸ. Ὅλη αὐτὴ ἡ σκηνὴ θὰ ἦταν πολὺ ἀνθρώπινη, ἂν δὲν τὴν ἐξείλετο ἕνα γενομένη δυνάστην τοῦ μελλόν. Πρόκειται γιὰ τὸ σύστημα ἁλμείας, ποὺ ἐφαρμόζεται ἀπὸ τὰ σκάφη τῆς κατηγορίας αὐτῆς καὶ ποὺ θεωρεῖται γενικὰ καταστροφικὴ, καθὼς σαφῶς τὸ διπλὸ, καταστρέφει τὴν ἐνάλια οἰκολογία, ἐκμηδενίζοντας ἔτσι τὴν προικισμένην οὐδὲν ἔχει καὶ πολλὰ ἀλλοιῶν τοῦ ζωντανοῦ θαλάσσιου πλοῦτου, πηγῆς ζωῆς, ἀναγκαίτης γιὰ τὸν ἄνθρωπον σ' ὅλες τὲς ἐποχὰς καὶ στὴ σημερινὴν περισσότερον.

Μὲ τὴν ἐπικουρίαν δὲ καὶ τῆς μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος, ἀπὸ τὰ πασιγνώστα αἰτία, βαίνουμε, ὁλοταγῶς, πρὸς τὴν νέκρωσιν τῶν θαλασσίων, καὶ ἂς μὴ μιλάμε γιὰ τὸν Κορινθιακὸν μας, δταν ἀναλαμβάνεται σταυροφορία σὲ διεθνή κλίμακα γιὰ τὴν διάσωση ὁλόκληρης Μεσογείου, ποὺ κινδυνεύει, ὅπως ἐπισημαίνεται καὶ σὲ ἄλλες στίλβες τοῦ φύλλου μας αὐτοῦ. Καί, γιὰ νὰ ξαναγενοῖσμε στὸ θέμα μας, ὁ κίνδυνος ποὺ ἀπειλεῖ τὴν θάλασσαν, τὴν κλειστὴν περισσότερον, ἀπὸ τέτοιον εἶδους ἐκμετάλλευσιν, δὲν εἶναι θεωρητικὸς. Εἶναι χειροπιαστὴ πραγματικότητα, ποὺ ἐπισημαίνει τὴν ἀπειλητικὴν ὑπαρξὴ τῆς μετὴν πτωχεῖας τοῦ θυθοῦ, ποὺ γίνεται ἐντονώτερον ἀπὸ χρόνον σὲ χρόνον.

Λέγεται ὅτι ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴταλοι ἀπαγόρευσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς, ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια, δταν διαπίστωσαν τὴν ὀλέθριαν συνέπειαν τῆς δραστηριότητάς τῆς γιὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου τῶν βιθῶν. Καταλαβαίνει τώρα κανεὶς

ἡ ἀνεμότητα, ὡς ἀλευτικὸς μηχανισμὸς, εἶναι ἰταλικὴ ἐπινόηση. Λέγεται θίως, ἐπίσης, ὅτι οἱ Ἴ

Γαλαξειδιώτικα ΝΕΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, 'Οκτώβριος (του ανταποκριτού μας).— Φθινόπωρο πιά στ'ό Γαλαξείδι. Στ'ό τέλος Σεπτεμβρίου έφυγαν και οι τελευταίοι παραθεριστάι, συμπολίται και ξένοι, που ήλθαν από τ'α πέρατα του κόσμου ν'α περάσουν τις διακοπές τους στ'ό όνομαστ'ό πιά Γαλαξείδι μας, τ'ό διαμάντι τ'ό Κορινθιακού. Όλοι τους χόρτασαν καθάρν άέρα, ήρεμία αλλά πρ'όπαντός θάλασσα με τ'α πεντακάθαρα νερά της και μέσα στη φιλόξενη κοινωνία μας, με την όποία οι ξένοι απέκτησαν θερμότερες σχέσεις, ώστε να νομίζουν ότι βρίσκονται στην πατρίδα τους, καθώς διαπίστωσαν ότι μπορούσαν να συνεννοούνται περίφημα, ώστε να μετριάζεται κάπως ή στενωχώρια που πάντα δοκμάζει ό ξένος όταν βρίσκεται μακριά από την πατρίδα του. Άντιό, λοιπόν, καλοκαίρι και καλήν ανάπτυξη του χρόνου.

Τ'ό σκηνικό της πόλεως μας άλλαξε καθώς και τ'ό φωτεινό ταμπλό τ'ό καλοκαίριού, με τις χιλιάδες έπισκεπτών, ιδίως γαλλίδες και γερμανίδες που είχαν την πληροφορία σ'αυτά παραθεριστάς μας. Έφυγαν κι'αυτές φορτωμένες με τ'αυτά πολυήμερους ταξιδιωτικούς σάκκους αλλά και τις...ανάμνησεις τους. Τώρα στ'ό Γιάννακη, στ'ό Βοϊδάρη και στ'ό άλλες ακρογιαλιές μέινουν μόνο τα σημάδια από τ'αυτά πασσαλούς που στρίβουν της σκληρών και μια έρμηια βασίλειος εκεί, καθώς μερικά σπίνια επάνω στα δέντρα τραγουδούν λυπητερά τ'ό γνωστό τραγούδι τους, ενώ τα σπουργίτια (οί γνωστοί νικρινάτοι) μέσα σ'αυτά εκεί πεταμένα ακουπιδία—κουτιά από μπισκότα και τρώφια αναζητούν τ'ό καθημερινό τους με λαιμαργία.

Οί γυναίκοιές του λαού, οι άμβυσσολέκτριες, επανήλθαν και πάλιν εκεί, στη γνωστή περιοχή τους και μαζεύουν τ'α γνωστά σ'αυτούς μας μύδια (70 δραχ. το κιλό) και τ'α πουλουν σε γνωστά σπιτία έδω, κυρίως σ'α ξένους, ιδίως σ'αυτούς φίλους κ. Παναγιώτη, ό όποιος τ'αυτον αυτός δσον και ή κυρία του τραλλίζονται με τ'αυτά εξαιρετικά τον αμύνη τ'α πατρίδας μας. Καλή όρεξη, λοιπόν, φίλε Παναγιώτη!

Οί ακρογιαλιές μας και αυτές με την σειρά των έχασαν την κίνηση που είχαν των κολυμβητριών από τ'α πρώτ'ό μέχρι τ'ό δρόμο συνεχώς καθώς και νέων με τ'α μοντέρνα πολυχρώμα μαγιώ των. Όλα χάθηκαν και τ'ό ταμπλό πήρε πάλι όψη μελαγχολική.

Ό Χαράλαμπος, αφού εξυμνήρησε στ'ό τουριστικό περίπτερό γνωστούς και άγνωστους, τώρα μέσα από τ'α τζάμια του περιπτέρου, ολομόονος, άγναντεύει τη φουρτουναισμένη θάλασσα και τις έρμηκες άκτες τριγύρω. Κάπου—κάπου διακρίνεται τ'α ρεμβασμούς του κανένας Ι.Χ. που ανεβαίνει πρ'ός τα εκεί με έπιβάτες που θέλουν να ξεκουραστούν, να θαμιάσουν τ'ό τοπίο και να προγευματίουν και να θγαίνουν τ'α μικροέξοδα του περιπτέρου.

Μόνο σ'α παραλιακά μας κέν-

ΜΙΚΡΑ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, 'Οκτώβριος.— 'Ο Σεπτέμβριος άπληθην γεμάτος καλούς και λιανικούς, ώστε τα μπάνια να συνεχισθούν από τ'αυτά παραθεριστάς μας, αδειούχους που πήραν την άδεια των στ'ό τέλος του καλοκαιριού και γι'αυτά τ'α σφαλός θα τόν... εύγνωμονούν.

Μά και ό 'Οκτώβριος και αυτός συνεχίσε τις λιανικές μέχρι τ'ό πρώτο δεκάημερο αυτού, για να έπακολουθήσει ή συνεχής. Άντιό λοιπόν καλοκαίρι, οι τελευταίοι παραθεριστάι μας και αυτοί γυρίζουν στην Άθήνα και τ'ό Γαλαξείδι μας έζη και πάλι τ'ό ρυθμό τ'ό φθινοπώρου...

Άλλά και τ'α διαβατικά πουλιά, οι τουρίστες, δσο πάνε άρειώνουν έπιστρέφοντας στις φιλίες τους, φορτωμένοι με δέγμονοι... άναμνησεις. Άς πάνε όλοι τους στ'ό καλό και τ'αυτά εύχόμεθα καλό ταξίδι και καλήν χειμώνα.

Άπό την 1η 'Οκτωβρίου έκαναν και πάλιν την εμφάνισή τους οι άνεμότρες, άρχισαν την άλυσία τους σ'αυτον Κορινθιακό προμηθεύοντας τις άγορές άθρονο φάρι,

'Ο Υφυπουργός των Έσωτερικών κ. Άθαν. Γκελεστάθης στ'ό Γαλαξείδι

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, 'Οκτώβριος.—

Την 2αν 'Οκτωβρίου και περί ώραν 4.30 μ.μ. έπεσκέσθη την πόλη μας ό νέος 'Υφυπουργός των Έσωτερικών κ. Άθανάσιος Γκελεστάθης συνοδευόμενος υπό τ'ό Νομάρχου Φωκίδος κ. Άσμη και φίλων του. 'Ο κ. 'Υφυπουργός έφιλοξενήθη παρ'ό τ'ό Προέδρου της Κοινότητός μας κ. Ευστ. Χατζηγιάνη εις τ'ό κέντρον της πλατείας 'Ηρώων.

Κατά την παραμονή του ένταυθα είχε μετά τ'ό κ. Προέδρου Κοινότητος και παρουσία πολλών συμπολιτών και φίλων τ'ό κ. 'Υφυπουργού μακράν διαλογικήν συζήτησιν επί διαφόρων τοπικών θεμάτων.

Μετά την συζήτησιν ό Πρόεδρος έπέδωκεν έγγραφως πρ'ός τ'ό κ. 'Υφυπουργόν τ'α αίτήματα τ'ό τόπου μας και ό κ. Γκελεστάθης έδωκε πρ'ός τ'όν κ. Πρόεδρον της Κοινότητος ό τι «η μεγάλη άγάπη του πρ'ός τ'ό Γαλαξείδι θα τόν βοηθήσει να ανταποκριθ' εις την επίλυσιν των αιτημάτων μας» και ιδιαιτέρως ένδιεφέθη διά τ'όν Χρόλοκα, τ'ό Γυμνάσιον, τ'όν φωτισμόν της παραλίας, τ'όν άποπεράτωσιν πλατειών, την έπισκευήν τ'ό κοινοτικού μας Παρθεναγωγείου και πρ'ό πάντων διά την διατήρησιν

του παραδοσιακού χαρακτήρα τ'ό τόπου.

Ε. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

Ό κ. 'Υφυπουργός έφθασε στ'ό Γαλαξείδι, πραγματοποιώντας γενικώτερη επιθεώρηση και έπαση με τ'ό λαό και τ'αυτά υπερασπιστής παραγόντες της Φωκίδος. Πρώτος σταθμός της περιοδείας του υπήρξαν οι Δελφοί, όπου ό κ. Γκελεστάθης έφθασε τ'ό απόγευμα της 1ης 'Οκτωβρίου, έν συνεχεία δέ μετέβη στ'ό Χριστό και την Άμφισσα, όπου διενεκτέρευσε.

Την επομένη, 2 'Οκτωρίου, έδέχθη τ'αυτάς δημάρχους και κοινοτάρχες της περιοχής και προήδρευσε συσκέψεως στ'ό Νομαρχικό Μέγαρον, στην όποία έλαβαν μέρος ό Νομάρχης και όλοι οι έπι κεφαλής τ'ών δημοσίων υπηρεσίων Φωκίδος. Μετά τ'ό Γαλαξείδι έπεσκέσθη την Κίρρα και τέλος την 'Ιτέα. Την Κυριακή ό κ. 'Υφυπουργός έπεσκέσθη τ'α Σερνικάκι και τέλος τη Δεσφίνα όπ'όπου έπέστρεψε στην Άθήνα. Παντού όπου μετέβη έτυχε θερμότητος υποδοχής έκ μέρους τ'ών κατοίκων.

ΤΟ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Παρ'ό τ'ό Προέδρου της Κοινότητός μας κ. Χατζηγιάνη έστάλη, με τ'ό υπ' αριθ. πρωτ. 1317/28.9.76 έγγραφό του, στ'ό Σίδεσμο, ή παρακάτω είδοποίησι, με την παρακάτω ν'α φροντισίμε να λάβουν γνώση τ'ό περιεχόμενου της, δσο τ'όν δυνατόν περιεσσότερο συμπληρώσιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ
'Αριθ. πρωτ. 1317

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
Είδοδοποιούμεν τ'αυτάς συμπληρώσας μας τ'α παρακάτω τ'α νέον ρυμοτομικόν σχέδιον της ήμετέρας Κοινότητος τροποποιημένων σύμφωνα με τ'αυτάς υποδείξεις τ'αυτάς ήμιν προτάσεις.

Άπαντες οι ένδιαφερόμενοι ιδιαιτέρως οίκτων και οίκοπεδων δύνανται από σήμερον μέχρι της 15ης 'Οκτωβρίου 1976 να προσέχωνται εις τ'ό Κοινοτικό Κατάστημα κατά τ'αυτάς εργασίμους ήμέρας και ώρας πρ'ός ένήμερσιν των.

Αί 'Υπηρεσίαι άπαντοῦν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
Ταχ. Δ/σης: Γιαγτζή 21
Πληροφορία: Γ. Τερζάκης
Τηλέφωνο: 28-452
'Αριθ. Πρωτ. ΔΑ. 12114

Έν Άμφισση τη 2-10-1976
Πρ'ός: Την Έφημερίδα «Τ'ό Γαλαξείδι», Καραϊσκού 111

Είς Πειραιά
ΚΟΙΝ.: Νομαρχίαν Φωκίδος
Δ/σιν Έσωτερικών
Γραφείον Δημ. Σχέσεων
Ε ν τ α υ θ α

ΘΕΜΑ: 'Απάντησις επί σχολίου υπό τ'όν τίτλον «Επί τ'ών γεγονότων»

Είς άπάντησιν σχολίου της έγγραφου ήμιν Έφημερίδος «Τ'ό Γαλαξείδι», δημοσιευθέντος εις τ'ό υπ' αριθ. 325 φύλλον ατ'ης, υπό τ'όν τίτλον «Επί τ'ών γεγονότων» περί τ'ού π'ός ή Διοικήσις 'Αγροφυλάκης Φωκίδος αντιμεταπίπτει τ'ό πρόβλημα της διαπράξεως άγρολημνών εις περιοχήν Γαλαξειδίου, λόγω τ'ού ότι υπηρξε εις αὐτήν εις μόνον άγροφύλας, μη δυνάμενος μόνος να αντιμεταπίπτει έπαρκώς τ'ό πρόβλημα της φουρήσεως τ'ών άγροτικών κτημάτων, διότι παλαιότερον υπηρξέσαν εις αὐτήν τρεις και πολλές φορές τέσσαρες άγροφύλακες, λόγω της τ'όσον έκτεταμένης άγροτικής περιοχής τ'ού Γαλαξειδίου, έχον την τιμήν ή άγροτική περιοχή Γαλαξειδίου είναι έκτεταμένη, ύπάρχει όμως συστέτημένη, δυνάμει της υπ' αριθ. 1146/26-8-1974 αποφάσεως τ'ού κ. Νομάρχου Φωκίδος, και δεύτερα θέσις άγροφύλακος, ή όποία, καίτοι έχει προκηρυχθ' επανηλημμένως παρ'ό τ'ής 'Υπηρεσίας μας, παραμένει κενή, έλλείψει ένδιαφερόμενου. Δυνατότης πληρώσεως της θέσεως διά μεταθέσεως άγροφύλακος από άλλην περιοχήν δεν είναι εύρησις. Οὕτω αί άνάγκαι καλύπτονται υποχρεωτικώς διά τ'ό μόνον υπηρετούδντος άγροφύλακος, ό όποιος, παρ'α τ'αυτά, καταβάλλει φιλοτιμίαν προσπαθείας διά την δσον είναι δυνατόν πρόληψιν και καταστολήν τ'ών άγροτικών άδικημάτων και έχει έπιτύχει εις ίκανοποιητικόν βαθμόν

Ε. ΚΑΜΒ.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

"ΥΔΡΑΥΛΟΣ"

ΑΝΕΓΩΡΙΣΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ: ΟΝ. ΣΩΧΟΣ

Άριστοτέλους 10 και Καποδιστρίου — ΟΜΟΝΟΙΑ

ΤΗΛ. 5236-783 — ΑΘΗΝΑΙ

Λειτουργούν τ'α τμήματα:

ΜΟΝΩΔΙΑΣ (Κλασικό και Έλαφρό Τραγούδι)

ΕΓΧΟΡΔΩΝ

ΠΝΕΥΣΤΩΝ

ΚΡΟΥΣΤΩΝ

ΘΕΩΡΙΑΣ, ΑΡΜΟΝΙΑΣ, ΑΝΤΙΣΤΙΞΕΩΣ και ΦΥΣΙΚΗΣ ΠΛΗΚΤΩΝ (Πιάνο, Άρμόνιο, Κιθάρα κ.λ.π.)

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

• Χρησιμοποιεί Πτυχία και Διπλώματα επί όλων τ'ών μαθημάτων.

Σημειώσεις: Οί σπουδασταί μας δικαιούνται άναβολήσ στατεύσεως λόγω σπουδών, συμφωνώς τ'ό Νόμου.

Μικρές είδήσεις από την Πατρίδα

(Έκτάκτου ανταποκριτού μας).

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.— Τ'ό Γαλαξείδι μπορεί όλες τις εποχές αλλά τ'ό φθινόπωρο, ιδιαιτέρα δέ τ'ό φετεινό καλοκαιριάτικο φθινόπωρο έχει μια άνειπώτ'η όμορφιά. 'Η καλοκαιριάτικη ζέση με τ'ή φθινοπωριάτικη γλυκά έδινε παντού σ'α ήσυχά λιμανάκια του, σ'α δαντελλωτά άκρογιαλία του, στην πόλη, σ'α έξοχές του μια ιδιαιτέρη γοητεία. Μιά γοητεία που κάνει τ'όν έπισκέπτη να μη θέλη να τ'ό άποχωριστή.

Με τις πρώτες φθινοπωρινές βροχές ξεπλύθηκε τ'ό δάσος της Πέρα—Πάντας από τις σκόνες τ'ό καλοκαιριού, τ'α πεύκα πήραν τ'ό ώραίο ζωηρό πράσινο χρώμα τους και ό άέρας γέμισε από τ'ό άρωμα τ'ό «Ένας περίπατος στ'ό δάσος μετά από βροχή με ένα δόλωμο-προ ήλιο είναι μια μαγεία. Τα μάτια δέ χορταίνουν να βλέπουν όμορφία, τ'α αυτιά να άκούν τ'ό γλυκό κελάδημα τ'ών καρδερνιών (γαρδελιών) που περνούν αὐτή την εποχή από την πατρίδα μας κατεβαίνοντας πρ'ός τ'ό Νότο, και ή όσφρηση τ'ό άρωμα τ'ού πεύκου και τ'ού θυμариού.

Με την εύκαιρία τ'ών φθινοπωρινών βροχών καλό θα ήταν να γίνη μια εξόρμησις γιά τ'όν καθαρισμό τ'ού δάσους από τ'α σκουπίδια που άφηναν στ'ό πέρασμά τους από την πατρίδα μας οι έκδρομείς

τ'ό καλοκαίρι.

Με την έναρξη τ'ού νέου σχολικού έτους τ'ό Ναυτικό Γυμνάσιο τ'ού Γαλαξειδίου σύμφωνα με τ'ό νέο θεσμό τ'ών Γυμνασίων της χώρας λειτουργεί ως τριτάξιο Γυμνάσιο και τριτάξιο Ναυτικό Λύκειο. Τη διεύθυνση τ'ού Λυκείου άνάλαβε ό Λυκειάρχης κ. Νικόλαος Κόκκινος και τ'ό Γυμνασίου ή Γυμνασάρχης κ. Ελένη Κασιμάνη. Οί υπόλοιποι καθηγηταί είναι οι ίδιοι που ήταν και τ'όν περασμένο χρόνο.

Δύο τετραήμερες έκδρομές έγιναν από τ'αυτάς συμπολίταις μας τ'ό Γαλαξείδι με μεγάλη επιτυχία. 'Η μία στην Καστοριά με συμμετοχή 43 ατόμων και ή άλλη στην Κέρκυρα 47 ατόμων. Την όργάνωσις είχε άναλάβει ό συμπολίτης μας κ. Χρήστος Λύτρας με τ'ή βοήθεια δύο άλλων συμπολιτών τ'ους όποιους συγχάριμε γιά την προστάθειά τους αὐτή.

Έραίο πόσιμον νερό της Κασταλίας πηγής έχομε στ'ό Γαλαξείδι. Δύο αὐτοκίνητα με πετρέλαιο νερού περιφέρονται καθημερινώς σ'όλο τ'ό Γαλαξείδι πωλώνοντας νερό της Κασταλίας. Είναι και αὐτά μια κάποια προσωρινή λύση τ'ού προβλήματος τ'ού ποσίμου ύδατος που στερείται τ'ό Γαλαξείδι μέχρι να λυθ'ή δριςτικά με την ύδρευση από τ'ό Μόρνο.

'Η διατήρηση του παραδοσιακού χαρακτήρα του Τόπου μας

Στ'ό προηγούμενο φύλλο της έφημερίδος μας δημοσιεύτηκε άναφορά—διαμαρτυρία 180 συμπολιτών σχετικά με τ'ή διατήρηση τ'ού παραδοσιακού χαρακτήρα τ'ού τόπου μας. Τ'ό κείμενο δημοσιεύτηκε και σε πολλές ήμερήσιες Άθηναίκες έφημερίδες οι όποιες και συνηγορούσαν γιά την διατήρηση της μορφής τ'ού ιστορικού Γαλαξειδίου.

Επίσης τ'ό κείμενο εστάλη πρ'ός διάφορες ύπηρεσιές και πρ'ός διάφορα ύπηρεσιακά και πολιτικά κ'έντρα. 'Ηδη, καθώς μας πληροφορούν:

Ό 'Υφυπουργός Έσωτερικών κ. Άθανάσιος Γκελεστάθης με έπιστολή του πρ'ός τ'όν Πρόεδρο της Κοινότητος κ. Ε. Χατζηγιάνη άνεχώρησε τ'ό δρόμον της διαμαρτυρίας και άπηύθυνε οδηγίες σ'α διάφορες ύπηρεσιές πρ'ός λήψη τ'ών καταλλήλων μέτρων.

Επίσης τ'ό υπουργείο Πολιτισμού άπηύθυνε έγγραφω πρ'ός την Έφορεία Άρχαιοτήτων Δελφών, την Νομαρχία Φωκίδος και την Κοινότητα, Γαλαξειδίου, ύπενημιζόντας την άυστηρή τήρηση τ'ών σχετικών διατάξεων, ώστε να μη μεταβληθ'ή τ'ό οικιστικό χρώμα τ'ού Γαλαξειδίου.

Ό Γενική Γραμματεία τ'ού Ε.Ο. Τ. απέστειλε τηλεγραφική διαταγή, όπως άνασταλή π'αυτά οικοδο-

μική άδεια, πριν όι άρμόδιες ύπηρεσιές επιληφθούν σχετικώς.

Ό Νομάρχης Φωκίδος κ. 'Ι. Άσμη έπελήθη ήδη προσωπικώς τ'ού θέματος και έδωσε σχετικές έντολές σ'αυτάς τεχνικές ύπηρεσιές.

Ες άλλου, ό Πρόεδρος της Κοινότητος κ. Ε. Χατζηγιάνης άνεχώρησε έγγραφως πρ'ός τ'όν κ. Νομάρχην περί τ'ού πρακτικού διά τ'ή διατήρησιν τ'ού χρώματος τ'ού Γαλαξειδίου και εις συγκέντρωσιν μηχανικών και οίκοδόμων σ'ό κοινοτικό κατάστημα έπεσκέσθη τ'ους κινδύνους μιας οίκοδομής άναρχίας και κατέστησε αὐτούς ύπευθύνους γιά κάθε παράβαση τ'ών σχετικών διατάξεων.

Έτσι, ύπόλληλοι της Έφορείας Άρχαιοτήτων έπισκέφθηκαν διάφορες οίκοδομικές έργασις σ'αυτον τόπο μας και σε τρεις περιπτώσεις διέταξαν την καταδ'οψη ή άνακατασκευή διαφόρων αὐθαιρέτων κτισμάτων.

Ελπίζομε ότι όλοι, από τ'όν άνώτερον ύπεύθυνον μέχρι τ'όν τελευταίο οίκοδόμο, θα άντιληφθούν τί σημαίνει γιά τ'ό Γαλαξείδι «διατήρηση τ'ού παραδοσιακού χαρακτήρος» και θα βοηθήσουν, μέσα σ'α πλαίσια που θέτει ό νόμος, γιά την όμαλή ανάπτυξη της πολιτείας αμς.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

Ό Διεθνής Έπιτροπή Άλληλεγγύης γιά την Προστασία και άξιοποίηση της Μεσογείου, που έδρευε σ'α τ'ή VENCE (Κωνή Άκτή) της Γαλλίας, απέστειλε σ'αυτον Πρόεδρο της Κοινότητός μας έπιστολή (έκκληση) στην όποία έπισημαίνει τ'όν κίνδυνο που διατρέχει ή Μεσόγειος, ως κλειστή θάλασσα, έκ της μόλυνσεως και καλεί σε έπαγρυπνηση και συναγερμό όλους τ'ους κοινωνικούς, πολιτικούς, θρησκευτικούς και άλλους φορείς, γιά την πρόληψη και άποφυγή της μόλυνσεως, έπισημάσιν τ'ών αιτίων της κ.λ.π. Όπως φαίνεται, όμοιες έπιστολές εστάλησαν σε όλους τ'ους Δημάρχους και Κοινοτάρχες τ'ών πόλεων που βρίσκονται σ'α 16 παραθαλάσσιες χώρες της Μεσογείου και άντιπροσωπεύουν σήμερα 120.000.000 κατοίκων και είναι ή έκκληση αὐτή μια κινητοποιήσις και προσπάθεια γενικώτερη, γιά την προστασία τ'ού περιβάλλοντος, κυρίως όμως γιά την προστασία τ'ού θαλασσίου χώρου της Μεσογείου.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Δημοσίωσις Εθνομίας 1976.
Πετραντζής Γεώργιος 1976.
Κουτσουλέσης 'Ηλίας 1976.
Πετρογιάννης 'Ιωάννης 10 δολάρια διά συνδρομήν τ'ού έτους 1976 και 10 δολάρια διά δημοσίευσιν.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΟΥΤΣΟΥΛΙΕΡΗ - ΓΙΑΝΝΟΥΚΛΑ

ΣΤΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΓΙΟΥ ΚΩΝ)ΟΤ 13

(ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ)

ΤΗΛ. 41.25.184

45.22.426